

НАРЕДБА за стандартите за заплащане на труда на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги, които се финансират от държавния бюджет

Приета с ПМС № 343 от 7.12.2020 г., обн., ДВ, бр. 105 от 11.12.2020 г., в сила от 1.01.2022 г.

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат стандартите за заплащане на труда на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги, които се финансират от държавния бюджет.

Чл. 2. Стандартите за заплащане на труда на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги, които се финансират от държавния бюджет, са задължителни при определянето на възнагражденията на тези служители.

Чл. 3. Стандартите за заплащане на труда на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги, които се финансират от държавния бюджет, се определят за следните длъжности:

1. основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство и предоставяне на социални услуги;
2. препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга;
3. служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга;
4. служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга.

Глава втора

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА НА СЛУЖИТЕЛИТЕ, ОСЪЩЕСТВЯВАЩИ ДЕЙНОСТИ ПО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА СОЦИАЛНИ УСЛУГИ, КОИТО СЕ ФИНАНСИРАТ ОТ ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ

Чл. 4. Брутната работна заплата на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги, се определя съобразно Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Чл. 5. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на общодостъпните социални услуги по чл. 12, ал. 2, т. 1 и 2 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 180 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;

4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 110 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 6. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на специализирани социални услуги по чл. 15, т. 1 и 2 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 180 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 110 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 7. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги по чл. 15, т. 3 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 180 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 110 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 8. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на специализирани социални услуги по чл. 15, т. 4, 5 и 6 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 180 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 160 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 160 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;

4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 120 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 9. (1) Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги по чл. 15, т. 7 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 200 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 170 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 170 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 120 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

(2) Размерите на възнагражденията на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги по чл. 15, т. 7 от Закона за социалните услуги за лица в невъзможност за самообслужване, за лица с агресивно и проблемно поведение и за лица с потребност от постоянно медицинско наблюдение и медицинска грижа, са с минимум 20 на сто по-високи от размерите на възнагражденията по ал. 1.

Чл. 10. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги за деца и пълнолетни лица без трайни увреждания по чл. 15, т. 8 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 210 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 180 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 180 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 120 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 11. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги за деца и пълнолетни лица с трайни увреждания по чл. 15, т. 8 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 220 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;

2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 190 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 190 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 130 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 12. Размерите на възнагражденията на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги по чл. 15, т. 8 от Закона за социалните услуги за лица в невъзможност за самообслужване, за лица с агресивно и проблемно поведение и за лица с потребност от постоянно медицинско наблюдение и медицинска грижа, са с минимум 30 на сто по-високи от размерите на възнагражденията по чл. 10 и 11.

Чл. 13. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги по чл. 15, т. 9 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 200 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 170 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 170 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 120 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 14. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социалната услуга асистентска подкрепа, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство/координация на социални услуги – 150 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 120 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 15. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа по чл. 143 от Закона за социалните услуги, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността, при нормална продължителност на работното време се определят в трудовия им договор в размер не по-нисък от:

1. за основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги – 250 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
2. за основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги – 220 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;

3. за препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга – 220 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
4. за служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга – 160 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната;
5. за служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга – минималната месечна работна заплата, установена за страната.

Чл. 16. Индивидуалните основни месечни работни заплати на служителите, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги при намалено работно време съгласно Наредбата за определяне на видовете работи, за които се установява намалено работно време, се определят в размери не по-ниски от размерите по чл. 5 – 15.

Чл. 17. (1) Размерите на възнагражденията на основните специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги, се определят при отчитане на броя на потребителите на социалната услуга, като не могат да надвишават с повече от 30 на сто размерите на възнагражденията на основните специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги.

(2) Когато едно лице управлява две или повече самостоятелно предоставяни социални услуги, индивидуалната му основна месечна работна заплата при нормална продължителност на работното време се определя в размер не по-нисък от 220 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната, а когато една или повече от услугите са интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа – не по-нисък от 250 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната.

(3) Когато едно лице управлява две или повече социални услуги в случаите на комплексно предоставяне на социални услуги, индивидуалната му основна месечна работна заплата при нормална продължителност на работното време се определя в размер не по-нисък от 220 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Основни специалисти, осъществяващи дейности по ръководство на социални услуги" са специалисти, които притежават подходящо образование и квалификация и които осигуряват организацията и управлението на дейностите, планирането на трудовия процес, осъществяването на контрол върху работата на служителите и изпълнението на задачите.

2. "Основни специалисти, осъществяващи дейности по предоставяне на социални услуги" са специалисти, притежаващи подходящо образование и квалификация, необходими за осъществяването на основните дейности по профила на услугата. Длъжностите са свързани с организацията на дейностите, социална работа, работа по управление на случай и други специализирани дейности, пряко свързани с предоставянето на услугата.

3. "Препоръчителни специалисти в зависимост от вида на социалната услуга" са специалисти, притежаващи подходящо образование и квалификация, които подкрепят доставчика за осигуряване на по-високо качество на предоставяната социална услуга. Длъжностите са свързани с осигуряване на основните дейности на услугата съобразно нейния профил и с осигуряване на специализирана подкрепа за задоволяване на специфични потребности на потребителите.

4. "Служители, пряко ангажирани с обслужването на потребителите на социалната услуга" са служители, отговарящи на изискванията на заеманата длъжност за предоставяне на услугата и осигуряват подкрепа, включително за самостоятелен живот на потребителите при осъществяването на основни ежедневни дейности. Длъжностите са свързани с осигуряване на базисни потребности на потребителите.

5. "Служители, подпомагащи функционирането на социалната услуга" са служители, отговарящи на изискванията на заеманата длъжност за предоставяне на услугата, които не са пряко ангажирани с основната дейност на услугата, но подпомагат доставчика в процеса на предоставянето ѝ чрез подкрепящи и спомагателни дейности. Длъжностите са свързани с осигуряване на поддръжка на материално-техническата база, снабдяване, хранене, хигиенизиране и други дейности с изключение на дейностите, свързани с администрирането на услугата.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 2. Наредбата се приема на основание чл. 124 от Закона за социалните услуги.